

*ens

El nou santpolenc / Nº 54 / Abril 2010 / Revista trimestral

*Adéu al Cor Germanor

*La consulta popular

*L'hivern en imatges

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

*Banyeres i cabines
hidromassatge*

Mampares

Sanitaris

*Griferies
termostàtiques*

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

*Elements decoratius
d'exterior*

Balustrades

*Tot tipus de material
per a la construcció*

Materials de construcció i decoració

Amargant

Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

vives
AZULEJOS Y GRES

Pando

Teka

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

PORCELANOSA
CERAMICA

VENIS
CERAMICA DE ELITE

Bañacrill

Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n

Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

ens

*sumari

ens / nº 54 / Abril 2010

*seccions

Racó literari pàg. 05 / **Opinió** pàg. 06 / **L'hivern en imatges** pàg. 22 / **Llibres** pàg. 37 / **Salut** pàg. 41 / **Assessorament legal** pàg. 43 / **CEIP** pàg. 45 / **Ràdio Litoral** pàg. 46 / **Política** pàg. 48

*reportatges

Adéu al Cor Germanor / El Cor Germanor, una de les entitats més emblemàtiques del poble, ha hagut de deixar la seva activitat per la manca de relleu. Parlem amb l'Eduard Estol, el que ha estat el seu director durant els últims 50 anys. / pàg. 8

Records d'una dona de mar / L'Esther Pujol (de Cal Negre) i l'Eliseu Carbonell, antropòleg, són els autors del llibre "Records d'una dona de mar", que es va presentar durant els actes de Sant Pau. Els autors ens comenten com ha anat aquesta experiència. / pàg. 32

*entrevista

La consulta popular / El passat 13 de desembre es va celebrar a Sant Pol, igual que a molts altres municipis del poble català, una consulta popular sobre la independència de Catalunya. Ens ho expliquen els organitzadors. / pàg. 16

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar · Redacció / Ester Roig, Daniel Solano
Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda · Fotografia de portada: Pito Estol
Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano · Impressió / Impremta Rodríguez
Publicitat / Tel. 93 760 01 52 · Web / www.santpol.cat · Correu electrònic / ens@santpol.cat
Dipòsit legal / B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

MONJARDÍ

Jardins i Flors

*Jardineria mediterrània, plantes, art floral, complements, adobs,
tractaments fitosanitaris ecològics*

Tel. 659 77 31 92 monjardi@gmail.com

Aleix Lluveras Fuster

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497
plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

*racó literari

Buguenvíl·lia,

Ànima d'estiu
Enamorada del sol
que per ell viu.

Jo sóc planta enamorada
i el sol, el meu estimat;
floriré per la contrada
amb ell, amb el meu esclat
i amb la llum a la mirada.

Mes, sense ell moriré
marcida pel fred que ve.
Jo jugaré amb el color
I el sol, al joc d'escalfor.

Josep M. Puig i Tornabell
Febrer 2010

El meu rellotge.

Endevinalla poètica,
joguina infantil

Jo tinc un rellotge
vingut de París;
l'ha dut un oratge
complint un avís.

S'atura de dia,
treballa de nit...
sense ell no sabria
reposar al meu llit.

Sempre viatjo amb ell,
vivint aventures que són
alegres com un cascavell,
i arreu d'aquest món.

El rellotge que tinc,
compleix amb suau avís
desvetllant sense ring!!
i és que és un encís.

Josep M. Puig i Tornabell.
Febrer 2010

És la son.

*opinió

Grans dones

David Pagès i Cassú / Activista cultural i escriptor

Volem iniciar aquest escrit tot fent una pregunta al benvolgut lector. Què tenen en comú les següents senyores: Carme Agustí, Maria Carme Almeda, Hortènsia Curell, Marta Ferrusola, Rosa Raga, Florència Ventura, Rosa Vidal, Maria Pilar Vila-Abadal, Encarnació Viñas...?

La resposta és que són -o bé que eren, a causa de la defunció d'algun dels cònjuges- les mullers de grans activistes dels Països Catalans: Josep Maria Ainaud de Lasarte, Josep Espar i Ticó, Jordi Carbonell, Jordi Pujol, Eliseu Climent, Josep Benet, Ermengol Passola, Joan Triadú, Josep M. Llompart...

Quan parlem d'aquests tipus d'activistes ens referim a persones que, de manera generosa i altruista, han treballat -i treballen- amb convicció, fermesa, optimisme, tenacitat pel país -pels països-, la cultura, la llengua, la dignitat col·lectiva...

Es tracta de gent que sempre està a punt per a donar el seu temps a favor d'aquests tipus de causes. Gent que s'implica amb el que faci falta, que sempre hi és, que no dimiteix mai i que s'esforça, dia rere dia, perquè tots plegats ens puguem sentir orgullosos de tot allò que conforma el nostre patrimoni col·lectiu.

La capacitat organitzativa i dinamitzadora de què són posseïdors és digne d'encomi. Ara bé, i tornant al començament, la seva tasca ingent només s'entén perquè sempre han pogut comptar amb l'ajut, la complicitat, la comprensió, l'estímul i el suport de les seves mullers, el paper de les quals ha estat -i és- crucial.

Dues citacions, que tenim a l'abast, sintetitzen amb precisió el que volem dir. L'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte deia aquestes paraules en relació amb la implicació de la seva esposa en els seus

projectes: "Sempre, amb tot, ens hem fet molt bon costat". I l'editor valencià Eliseu Climent, ho feia d'aquesta altra manera: "Sense ella, res no seria possible".

La conclusió de tot plegat és ben evident: tots aquests grans homes han pogut fer una feina extraordinària perquè al seu costat -no al seu darrere, com diu la dita- hi ha hagut una gran dona. Encara més, l'activitat duta a terme, no sols no ha estat motiu de desavinença per a la parella, sinó tot el contrari: de compromís, d'estimació, de lligam, de vincle...

A totes aquestes grans dones, a totes elles i a totes les que en són mereixedores, els fem arribar, a través d'aquest article, un reconeixement ben majúscul, ple d'afecte i d'agraïment.

Les campanes de Sant Pol de Mar

Esteban Mediterráneo

<http://estebanmediterraneo.blogspot.com/>

La veu més antiga que coneixem sense advertir-ho, és la veu de les campanes, aquest so ancestral que transmet la veu a través de generacions i generacions, la música alegre que expressa el goig del renaixement, toca al recolliment, dóna notícies, crida a arravatament i mort, és la veu que va escoltar la teva mare i la veu amb la qual van escoltar també els teus avis i tots els nostres ancestres.

Les campanes són pregoner de la història, sempre en les guerres van ser preses de saqueig, moneda de canvi o ànima de canó. Les campanes de Sant Pol de Mar no es van lliurar d'aquesta sort, el campanar va ser derruït per les tropes franceses quan el meu país va deixar de ser una nació. I així va néixer la llegenda del nostre poble, al no saber quina hora era.

Conta la història que ha divertit al llarg dels temps als forasters que passaven pel nostre petit poble que la gent d'aquí no sabíem quina hora vivíem, doncs en un afany de protegir de les inclemències del temps un vell rellotge de sol que hi havia al costat de l'ajuntament des d'època romana, se'l va manar cobrir amb una teulada i, és clar, davant una estupidesa com aquella ens vam quedar sense saber l'hora que és.

La història sempre és cruel amb els perdedors, es transforma en mite, i els mites en els temps actuals són objecte de burla encara que només sigui per la ignorància d'aprofundir en ells. Sant Pol de Mar mai va tenir un rellotge de sol a l'ombra d'una teulada, encara que tot el món ens cridés des de l'estació al passar el tren:

SANT POL QUINA HORA ÉS...?!!! Als que contestàvem: És l'hora dels fills de puta.

Els temps passen, i ja gairebé ningú riu al passar pel nostre encantador poble amb aquesta provocació. Els veïns de Sant Pol hem convertit aquesta història del rellotge de sol en l'ambaixadora del nostre poble, els rellotges de sol amb o sense teuladets són el símbol del nostre benvolgut poble, expliquem la història als que ens visiten i somriem amb ells. Conservant les nostres campanes no necessitem el rellotge.

Avui quan m'acostava al poble, arrossegant per escoltar les fulles que la tardor ha posat als meus peus, les campanes de la torre de l'església van omplir l'aire de silenci. Tocaven a mort, aquesta crida trista, la veu que amb dues notes musicals acomiada la vida, serà la que un dia tocarà per a mi i farà sentir la duresa del bronze en les orelles dels meus fills, com em va fer sentir a mi les dels meus pares abans, i abans d'ells a tots els pares dels pares que hi va haver, amb la mateixa veu de sempre.

Seguia caminant fent volar les fulles al meu pas, escoltant com tocaven les campanes din... don...! Allargant les seves notes en el temps com fem al parlar allargant les vocals els veïns de Sant Pol de Mar. Mentre les campanes tocaven acomiadant el mort, el so de les fulles sota els meus peus cruixint i la brisa del mar que ja es notava palpitant creixent amb el vent de llevant anunciava que la vida continua.

Des del meu benvolgut poble, amb el so ancestral de les campanes, us desitjo un felicitat dia.

'Les campanes són pregoner de la història, sempre en les guerres van ser preses de saqueig, moneda de canvi o ànima de canó. Les campanes de Sant Pol de Mar no es van lliurar d'aquesta sort, el campanar va ser derruït per les tropes franceses quan el meu país va deixar de ser una nació.'

CASA DE LA VILA

*reportatge especial

Adéu al Cor Germanor

Un reportatge de l'**Ester Roig** amb fotos d'en **Pito Estol**

El Cor Germanor, l'entitat cultural més antiga i amb més tradició de la vila, s'acomiada després de 62 anys. Tota una vida dedicada a mantenir viva la tradició del cant coral a Sant Pol, acompanyant-nos amb les seves caramelles el dia de Pasqua, delint-nos amb valsos, sardanes, havaneres o cants patriòtics dels grans mestres del cançoner tradicional català.

Cantaires de totes les famílies del poble i de tots els oficis i condicions s'han enfundat la barretina vermella i han deixat sentir les seves veus potents no només pels carrers de la vila, sinó per tot Catalunya, portant arreu el nom de Sant Pol. Un mèrit que ara ha estat reconegut amb la primera medalla d'or que concedeix l'ajuntament.

L'Eduard Estol, director del cor durant els últims 50 anys, va posar-s'hi al capdavant per darrera vegada per dirigir l'última actuació durant el passat concert de Sant Pau. L'Eduard, que va prendre el relleu del mestre Salvador Vives "Vivetes", guarda amb il·lusió tots els arxius, documents, retalls de diari, fins i tot trossets de paper d'estrassa amb comprovants de dinars. Un bocí de la història de Sant Pol i també de Catalunya que ara se'ns en va.

*especial Cor Germanor

Entrevista a l'**Eduard Estol**, director del Cor Germanor durant 50 anys

"Hem resistit amb el convenciment que fèiem país i amb això manteníem la flama de les nostres tradicions"

El Cor Germanor, una de les entitats més emblemàtiques del poble, ha hagut de deixar la seva activitat per la manca de relleu. Parlem amb l'Eduard Estol, el que ha estat el seu director durant els últims 50 anys, que ens fa un repàs de la història del cor i ens explica els motius pels quals han decidit plegar.

Parla'ns una mica dels inicis del Cor Germanor.

Es va fundar l'any 47, però la primera actuació va ser el 48. A la llista d'aquells primers cantaires hi ha famílies senceres, com per exemple la família Serra. Aleshores el president era l'Antonio Sauleda, que era el músic que més en sabia de Sant Pol. Va iniciar-se així, aleshores van llogar un mestre, que es deia Salvador Vives, en "Vivetes", que va estar fins a l'any 60.

Va estar 12 anys dirigint i es va morir al gener. Jo acabava de venir del servei militar feia poc i em van venir a casa mig plorant que per favor..., és clar, estaven en ple assaig i les caramelles s'havien de cantar pel març o l'abril. Jo els hi vaig dir: "Però si jo no en tinc ni idea, jo no he dirigit mai ni sé el que és". Jo era músic i prou de violí, de violí sí que en aquells moments en sabia molt perquè vaig estudiar durant 11 anys.

Però al final hi vas accedir.

Em van venir a buscar, estaven molt afectats perquè s'havia mort el mestre, i em van fer tanta llàstima i em vaig veure tan aclaparat que no vaig saber dir que no i els hi vaig dir: "Faré el que pugui i el que sàpiga, preneu el que bonament pugui, però amb una condició: que mentrestant busqueu un per substituir-me de cara a l'any que ve". Com a anècdota sempre dic: "Encara l'estan buscant!" Total, així va començar.

I t'hi has estat 50 anys.

Sí, i he conegut tantíssima gent aquí a Sant Pol. Pràcticament no es pot trobar cap casa que no hi hagi tingut un cantaire, o un parent al cor. Ha sigut tanta la gent que ha passat per aquí! El primer any ja van ser més de 60, encara que se n'han anat morint molts.

Jo quan vaig començar, l'any 60, encara hi havia gent que no sabia llegir ni escriure. El que era difícil era que els havia d'ensenyar a llegir també; bé, a memoritzar, perquè de llegir no en sabien. I el que és curiós és que ara hem hagut de plegar per cansament, per esgotament físic perquè tots érem gent gran, no hi havia renovació i costava molt, els assajos es feien llargs, quan abans els començàvem a les 9 i a vegades acabàvem a la 1 o a quarts de 2 de la matinada.

S'hi trobaven bé.

Això té una explicació. No perquè els agradés, sinó perquè els agradava estar fora de casa, el dissabte a la nit. Era una estona de trobar-se amb els homes. Assajàvem allà on és ara el bar El Molí, i llavors fèiem gresca. Mira si era difícil: Estrenàvem cada

any tres peces noves, això suposava un gran esforç -ara costa d'entendre-, però llavors ho havíem d'anar repetint perquè s'ho aprenguessin de memòria, i quan ja sabien una mica la lletra llavors la música, també fins que sortia. Si us hi heu fixat, tots els que hi ha cantat mai han anat amb papers, és perquè han hagut de memoritzar sempre i ho tenen memoritzat, no els hi cal, i hem arribat a cantar més de 100 peces!

Tota una feina al darrera que sovint no es veu.

Quan jo vaig començar érem 16 persones aquell any, i vam sortir al carrer a cantar el que ells ja més o menys ja sabien, perquè no els hi podia pas ensenyar, però a partir de l'any següent ja vam començar a aprendre peces noves, anar buscant, anàvem cada any a comprar peces noves amb el meu cotxe a Granollers a un mestre que es diu Vilà Ayats. I vam anar progressant d'aquesta manera. Va venir una època que es van apuntar molt de jovent i va ser un temps que vam arribar a ser 34 o 35, però molta gent jove, hi va haver molta afició. Llavors hi havia també els més grans, i s'havia d'anar posant pau.

No ha estat fàcil.

M'ha costat molt, he rebut contínuament insults i retrets. Jo després quan analitzo tota aquesta època penso: "Tan poca paciència que he tingut amb altres

coses i la que he arribat a tenir amb aquesta gent per aglutinar, unir, per no desencanaixar..." Hi ha hagut gent que ha plegat i que després ha tornat a venir... He tingut moltes alegries però també molts desenganys i molt disgustos... També m'he sentit molt recolzat, sobretot per en Joaquim Raurell, a qui m'aprecio molt, i que durant els últims anys ha estat la meua mà dreta. Però malgrat totes aquestes vicissituds, i que he estat operat dues vegades del cor i altres problemes de salut, en tots aquests 50 anys ni un dia he deixat de dirigir.

També heu tingut moltes satisfaccions.

L'any 97 vam fer 50 anys del cor i per celebrar el cinquantenari vam fer una gran festa. Vam fer una exposició molt maca a l'Esplai, amb fotografies i documents de tots els anys; vam fer conferències, celebracions, també vaig fer el pregó de festa major, vam editar un programa molt maco..., va estar molt bé, va ser un gran record. També hem fet molts viatges i excursions a tot arreu, a Catalunya i fora de Catalunya: Galícia, País Valencià, la Bretanya..., no per cantar sinó que era el premi.

Abans també cantàvem molt per tot Catalunya, ens demanaven molt per les terres de Lleida, també havíem anat a Portbou, Cambrils, a Barcelona vam cantar també a les festes de Gràcia, a les festes de la Mercè. També vam anar a cantar davant de l'abat

de Montserrat... Tenim cantades molt bones, això no era conegut pel poble només pels que hi anàvem, però havíem fet cantades sonades, sortíem al diari i tot. Vam cantar al Corte Inglés juntament amb la Montserrat Caballé, i fins i tot en Luís del Olmo em va fer una entrevista per la ràdio.

Segur que teniu un munt d'anècdotes per explicar.

Una anècdota que ens va fer molt de goig i molta il·lusió va ser una vegada que vam anar a cantar a Cambrils, on hi ha una coral molt famosa que és la Verge del Remei. Nosaltres vam cantar com sempre cantem, cridant.

Llavors cridaven molt els cantaires d'aquella època perquè la qualitat era com més fort es cantava, el que cridava més era el més bo, -m'ha costat domar-ho això! Doncs vam cantar ells i nosaltres i quan vam acabar el seu director, un tal Recasens, que era un mestre de la música i que no ens havia sentit mai, va dir: "M'heu arribat al cor. Nosaltres som perfectes, cantem molt bé, però en canvi vosaltres canteu amb el cor, sou la música del poble". Ens va fer un discurs que tots ens vam mig emocionar, va ser el més gran regal que ens podien fer perquè sempre ens en recordem, va ser memorable.

I aquí a Sant Pol, cada any heu cantat les Caramelles i a qualsevol acte on s'ha demanat.

Sempre. Els Estatuts -els vam redactar nosaltres a l'època de la transició- ja ho diuen que nosaltres només cantarem en català i cantarem les caramelles obligat i sempre i quan ens sigui demanat pel poble, però mai per cap entitat de

propaganda ni partits polítics, només al servei del poble. Quan és pel poble sí, que ens ho demani qui vulgui, aquests són els nostres estatuts.

Una vegada van fer la festa principal de La Caixa de Pensions a Sant Pol i van venir totes les personalitats. Nosaltres vam cantar a l'Esplai davant tot aquest personal i quan vam acabar de cantar -entre les peces que vam cantar hi havia l'Empordà, se'm va acostar un germà d'en Pasqual Maragall que també hi estava convidat tot il·lusionat perquè la partitura que jo tenia era la mateixa edició que la que tenien a casa sobre el piano, de l'avi, el poeta Joan Maragall, que era qui havia escrit el poema. Això també va ser una anècdota molt agradable.

Quants cantaires éreu actualment?

Ara 24 o 25, alguns joves, i aquest any encara en quedaven 7 o 8 dels fundadors, cantant més de 60 anys al cor. Aquests també s'ho estimen molt perquè ha sigut la seva vida, com també ha sigut la meua vida el "coro", que en diem nosaltres. Jo crec que hem fet una bona feina, estic content, orgullós. Em costa entendre a mi mateix, que hi he estat 50 anys, que he estat portant una institució sense parar, no hem defallit mai, hem passat moments molt baixos i moments d'eufòria com totes les coses, però hem resistit i, almenys jo, amb el convenciment cert que fèiem país, fèiem pàtria, i amb això manteníem la flama, o una petita espurna de flama, de les nostres tradicions. Tot es va perdent, tot es transforma, però al segle XXI que haguem aconseguit mantenir una cosa com aquesta viva durant 62 anys té molt de mèrit.

”Malgrat les vicissituds, en aquests 50 anys ni un dia he deixat de dirigir.“

El meu Cor Germanor

Lluís Cabruja i Garriga

Amb motiu de la dissolució del Cor Germanor, l'Ester Roig em va demanar unes ratlles per evocar des de dins, el meu Cor Germanor com a membre que en vaig ser. Si escric 'el meu' és perquè de segur que les meves vivències seran molt diferents de les d'altres companys, però són les meves. I són aquestes.

M'acabava de jubilar. Volia recuperar el temps perdut després de molts anys d'absència i retornar a la meua infantesa quan corria amb patinet pel carrer Manzanillo i anava a jugar a la sorra i m'enfilava a les barques i empaitava les nenes pels rials del poble i feia trapelleries amb els amics.

Tanmateix recuperar aquell Sant Pol no m'ha estat possible. Gairebé tot se m'ha esborrat. Aquell poble ha canviat tant que avui he de recórrer als vells amics i coneguts per evocar el nom de cada casa i escoltar els més vells pescadors o les seves dones o les seves filles perquè m'expliquin els noms de cada cosa de l'art de la pesca i així, si resten escrites, potser no se'n perdrà la memòria. I això és el que encara continuo fent.

Però durant la setmana santa de l'any 2001 vaig sentir i seguir les caramelles pel meu carrer del Manzanillo i em vaig emocionar. Estupefacte vaig mirar i remirar alguns d'aquells cantaires ferrenys.

Les arrugues que solcaven aquells rostres eren un reflex dels vents i la sal de la mar que durant molts anys els havien acarolat. Les lletres d'aquelles cançons sorgien del fons de la terra. S'estaven recordant any rere any seguint una tradició immemorial. I vaig dir-me ben dedins, jo també vull ser cantaire del Cor Germanor. Jo també vull col·laborar a fer possible que no es perdin les tradicions de la meua terra. I l'any següent ja era de la colla.

No va ser fàcil adaptar-m'hi. Quan era jove havia cantat en el cor montserratí i encara que no havia estudiat música vaig acabar sent capaç de llegir i d'interpretar una partitura de manera autodidacte i això devia pesar en l'ànim del director quan li vaig demanar que m'acceptés de formar part del Cor. I hi vaig ser acceptat. Des de la tardor i cada

divendres a les deu del vespre m'incorporava al grup dels companys del Cor per assajar sota la direcció d'Eduard Estol les caramelles per a la propera setmana santa. Tots els companys portaven molts anys cantant les mateixes cançons i se les sabien de memòria, alguns des de la fundació del Cor. Jo, per desgràcia meua, no sabia cap lletra d'aquells valsos, sardanes, havaneres i cançons patriòtiques, ja que en aquell cor montserratí quan jo hi vaig participar només cantàvem salmòdies en gregorià. Però amb l'esforç que hi posava, amb la paciència del director i la bonhomia dels companys vaig acabar fent-hi el meu modest paper. Els divendres, el meu estrès s'apaivagava i em divertia durant la tertúlia que es feia abans, durant i després dels assajos. Allà hi vaig descobrir el tarannà de cadascú, amb les seves filies i fòbies, però tots em van acceptar amb afecte com jo a ells.

Havia recuperat l'estima que necessitava i l'amistat de molts que m'havien recordat quan de menut recorria aquests carrers del meu Sant Pol. Més tard vaig merèixer la confiança del director i em va proposar perquè fos membre de la Junta. Aquella experiència em va fer entendre la dificultat intrínseca per saber afrontar amb èxit el rejuveniment del Cor. Potser no en vam saber o no ho vam poder fer, perquè entre altres raons hi havia la del mateix jovent. Avui i ara no està per aquestes coses. La meua col·laboració també es va estendre en l'organització del centenari del naixement del nostre compatriota Coromines dedicant-li la cantada de l'any 2005 o preparant amb l'Eduard algunes de les excursions que amb el Cor hem fet per les Espanyes, descobrint amb uns altres ulls la Castella endins o la Manxa o els pobles blancs d'Andalusia.

Tot té un començament i un final. El Cor ha acabat però el nostre cor encara batega per fer altres activitats per aquests poble que té una gran estima per les seves coses i n'està molt orgullós, com n'ha d'estar qualsevol altre poble d'aquesta terra nostra.

En agraïment i respecte per a tots els cantaires que m'han precedit per la seva amistat i per la feina feta.

Entrevista a **Manuel Mombiela**, alcalde de Sant Pol

"És un honor donar aquesta primera medalla a una institució que és del poble i per al poble"

L'Ajuntament ha concedit la primera medalla d'or de Sant Pol al Cor Germanor, que s'ha acomiadat de la seva activitat després de 62 anys. L'alcalde, Manuel Mombiela, ens comenta el perquè d'aquesta distinció.

El Cor Germanor passarà a la història per ser la primera entitat a qui es concedeix la medalla d'or de Sant Pol.

Hem cregut oportú donar la medalla d'or al Cor Germanor davant una efemèride com aquesta, ja que és un grup que ha donat notorietat i renom a Sant Pol tant exteriorment com a dintre el poble mateix. Sempre ha col·laborat en tots els actes que hi ha hagut, tant socials com els que ha organitzat l'ajuntament, amb cantades de caramelles i concerts. Sempre ha estat en primera línia. Això s'ha d'agrair també des de l'ajuntament.

Com va anar la cerimònia d'entrega?

Es va aprofitar el concert de Sant Pau, que ja porta 7 anys i cada vegada va agafant més importància a la comarca pel seu gran nivell. Vam pensar que era el marc idoni per fer-los un homenatge del que crec que eren mereixedors. La prova és que hi havia molta gent; sempre n'hi ha hagut molta però aquest any més. El Cor Germanor aquí al poble sempre ha estat molt estimat. La gent hi anava darrera i els seguia. Quan han actuat sempre hi havia una gran quantitat de gent expectant.

I ara s'ha recompensat els seus membres.

Per nosaltres, com a ajuntament, és un honor donar aquesta primera medalla a una institució que és del poble i per al poble. Penso que s'ho mereixen, sobretot l'Eduard Estol, una persona que ha estat 50

anys al peu del canó. S'ha de valorar i reconèixer que ell ha estat l'ànima que ha sabut aglutinar tota aquesta gent. L'Eduard mereix un homenatge també perquè és un home que ha estat conscient de les dificultats, i ha sofert per aconseguir un grup de gent que siguin afins, que vagin als assajos setmanalment. Se li han d'agrair aquests 50 anys.

L'actuació de Sant Pau, però, també va significar el seu comiat.

Desgraciadament han hagut de plegar després de 62 anys. Però és el que passa, la joventut té altres al·licients, i això costa molt. Passa a tot arreu. Tot i que ells ho han intentat i ara quedaven encara 5 o 6 nois joves, però no es suficient perquè puguin fer el relleu. Ha estat una institució gran i és una llàstima però aquí quedarà si més no la medalla, quedarà constància de l'agraïment del poble de Sant Pol per mitjà de l'ajuntament amb aquesta medalla d'or, la primera, i esperem que en vinguin moltes altres. Penso que és justificadíssima i n'estem encantats.

Es trobaran a faltar les seves Caramelles per Setmana Santa.

Sí, era una cosa típica. S'acaben unes coses i en començaran unes altres, és la història de cada poble. Sant Pol és un poble amb molta vida associativa, i sap greu que s'acabi una etapa com aquesta. La cultura agrega a la gent i la suma. Es trobarà a faltar.

*reportatge

La consulta popular

Text i entrevista: Ester Roig / Fotografies: Pito Estol

El passat 13 de desembre es va celebrar a Sant Pol, igual que a molts altres municipis del poble català, una consulta popular sobre la independència de Catalunya. Aquesta consulta, que es va celebrar a la seu de la Fundació Coromines, va obtenir el percentatge de participació més alt de la comarca del Maresme, un 31,80%, i el resultat es va decantar amplament pel sí, que va obtenir 1.325 vots, un 96,22% del total.

L'artífex d'aquesta iniciativa és la Coordinadora Santpolenca pel Dret a Decidir, formada per un grup heterogeni de persones, implicades en diferents aspectes de la vida associativa del poble (la cultura, el lleure, la política...), amb l'objectiu de fer un pas endavant en el reconeixement i la pràctica del dret a l'autodeterminació dels pobles. N'hem parlat amb Pol Maresma, portaveu de la coordinadora.

13D

DIUMENGE 13 DESEMBRE 2009

Consulta sobre la Independència

Vota!

www.referendumindependencia.cat

13D
COORDINADORA
PER LA CONSULTA
SOBRE LA
INDEPENDÈNCIA

"No ens haguéssim imaginat mai poder reunir a Sant Pol prop de 1.400 persones que sortissin al carrer a dir lliurement si volen o no la independència"

Com sorgeix aquesta iniciativa? Amb quin objectiu?

Va ser un fet una mica casual. Arran del 13 de setembre a Arenys de Munt ens vam trobar un grup de gent de Sant Pol que hi vam anar per diferents motius i vam veure que compartíem la il·lusió pel que havia passat aquell dia. Posteriorment, ens vam anar trobant amb més gent, comentant les ganes i la voluntat que teníem que es pogués fer a Sant Pol la consulta. Aleshores, vam fer córrer la veu i vam fer unes primeres reunions on gent de diferents edats, diferents sectors i diferents entitats ens vam reunir per redactar un manifest presentant quins eren els nostres objectius i fent pública la proposta que s'adherís tothom que volgués a participar i ajudar-nos a muntar la consulta.

Quines persones formeu la coordinadora?

Ara mateix la coordinadora està formada per una vintena llarga de persones que estem d'una manera més implicada organitzant i coordinant tots els aspectes que es van fer a la consulta, però col·laboradors per la consulta en van ser més d'un

centenar. Vam necessitar molta gent: per estar a les meses fent els torns, per ajudar-nos amb organització, coordinació, seguretat, per fer relacions amb els mitjans, coordinant la part tècnica de les votacions, la part organitzativa, moltes feines diferents... D'una manera més o menys implicada més d'un centenar de persones. Per bé que d'adhesions al manifest n'hem recollit moltes més, a dia d'avui hi ha 371 adherits.

I sou gent de diferents àmbits de la societat civil, sense vinculacions polítiques...

El que va ser molt interessant és que érem gent que proveníem de sectors molt diversos, fins i tot alguns ni ens coneixíem, i majoritàriament som persones que no hem estat vinculades a cap força política, per bé que això no vol dir que no ens interessi la política. Creiem que la política ho és tot, i això és un fet polític, el que passa és que no l'hem volgut vincular a cap partit. La via és aquesta, perquè no creiem que des de cap partit s'estigui treballant de manera clara per aconseguir aquest objectiu. La força d'aquest moviment ha estat que la societat civil, desvinculada dels partits, hagi

organisme ni de cap ajuntament. Encara que n'hem tingut suficient perquè hem comptat amb gent que ha col·laborat desinteressadament, professionals que han fet feines de manera altruïsta. Nosaltres no vam fer la votació en un local municipal, i agraïm la seva col·laboració a la Fundació Coromines que ens va cedir l'espai desinteressadament i per col·laborar amb la causa. També vam tenir el suport de l'ajuntament a l'hora de demanar permisos o material i els hi estem agraïts.

Durant la campanya s'han organitzat diferents actes.

organitzat tot això. La veritat és que desitjàvem que els partits polítics s'impliquessin però no en aquest acte en concret, sinó en l'objectiu, i que des dels seus llocs de poder que és on es poden prendre decisions facin cas d'aquesta crida ciutadana. I és que el poble català vol tenir dret a decidir com vol viure, com es vol relacionar amb la resta de països, d'estats i de territoris d'Europa i del món.

Aquesta consulta sí que ha obtingut però el recolzament polític d'alguns partits i dels propis ajuntaments.

Molts ajuntaments han donat el seu suport, molts mitjançant acord de ple, a iniciatives ciutadanes que impulsin aquests actes. Això ens fa pensar que des dels ajuntaments, que són l'organisme més proper a la ciutadania, s'ha escoltat i s'ha vist que la intenció era real, era honesta, sincera. I ens fa veure que potser des dels altres estaments s'ha volgut negar aquest dret. No s'ha impulsat una consulta oficial des d'on es podia fer, des d'estaments superiors, potser perquè estan més allunyats del que és la societat civil. L'objectiu principal de tot aquest moviment és fer veure a tot el poble i a la classe política en especial que el dret a l'autodeterminació, el dret a decidir com volem ser, és un dret bàsic que interessa i preocupa molt a la gent, més enllà de les idees polítiques.

Un dels problemes que vam tenir va ser el de trobar finançament i recursos.

Tot el finançament que hem rebut han estat donacions de particulars que recolzaven la causa, no hi ha hagut cap mena d'ajut econòmic de cap

La intenció era fer arribar el nostre missatge i ho volíem fer de dues maneres: a través d'actes lúdics i altres de contingut més polític. Els actes lúdics ens servien per recollir fons i per fer arribar el missatge a un tipus de persones que potser no assistirien a actes més polítics. Així vam fer una cercavila, concert, sopar popular... I també vam organitzar actes amb contingut perquè volíem que això no es quedés en una simple festa sinó que volíem provocar un debat entre la gent. Per això vam fer diferents coses, una va ser una pel·lícula per recollir l'opinió de diverses persones del poble de diferents edats, sectors i professions perquè lliurement s'expressessin. Donem molt de valor a aquest document perquè és molt fresc, responen amb arguments i punts de vista molt diferents, i agraïm molt a tots la seva col·laboració. Això és el

“Desitjàvem que els partits polítics s'impliquessin però no en aquest acte en concret, sinó en l'objectiu i que des dels seus llocs de poder, que és on es poden prendre decisions, facin cas d'aquesta crida ciutadana: El poble català vol tenir dret a decidir com vol viure”

que volíem fer veure, que és una cosa que interessa, no només als polítics, sinó a la gent del carrer. Vam fer també un vídeo amb una entrevista a un expert en política internacional, en Vicent Partal. Tot aquest material l'hem publicat a internet on ha rebut força visites.

I un altre acte va ser el col·loqui amb representants polítics.

Vam fer un acte central on vam voler que hi hagués tot el pes, el contingut polític del projecte. Allà vam passar les dues pel·lícules i vam convidar els representants dels partits polítics municipals -val a dir que tampoc tots van acceptar venir- i també representants de diferents estaments de fora de Sant Pol per donar una visió més global. Vam convidar l'alcalde d'Arenys de Munt com a representant d'un municipi on ja s'havia fet la consulta perquè expliqués la seva experiència i el seu punt de vista, en Pere Aragonès, que és parlamentari, perquè ens expliqués com es viu aquest debat des del Parlament de Catalunya i l'alcalde de Calella, Josep M. Juhé, que és un alcalde socialista que està pel no, ja que volíem que també hi fos representada aquesta opció perquè el debat fos el més ric possible. A tots agraïm molt la seva presència.

Com va anar la jornada electoral?

No va ser senzill ja que s'havia de coordinar moltes coses. Crec que aquell dia va estar molt ben organitzat, tot va funcionar a la perfecció. Ens hagués agradat aconseguir fer arribar el missatge a més gent jove i a més persones immigrants, ja que són els dos col·lectius que menys van venir. D'altra banda, estem molt contents que vingués molta gent gran, persones que han viscut el tema de la nació amb temor i van veure que això era un acte cívic, pacífic, de diàleg, un acte democràtic. Nosaltres en tot moment vam intentar no posicionar-nos, que la nostra campanya fos encaminada a aconseguir que la gent anés a votar, i vam veure que molta gent gran venien -alguns emocionats- a dir: no m'hagués imaginat mai, encara que fos no vinculant, que algú em preguntés si vull ser independent i jo tingués l'oportunitat d'opinar i dir el que vull.

A més Sant Pol va comptar amb la presència d'un observador internacional.

Tot s'ha fet amb el màxim rigor possible, perquè si volem que se'ns prenguin seriosament s'ha de fer de la manera més seriosa possible. Això ens va portar alguns problemes, com que gairebé un centenar de persones que no podien acreditar que vivien a Sant Pol no van poder votar. Ens va saber molt de greu però volíem que fos el màxim rigorós possible i l'observador internacional va dir que els procediments que seguïem eren iguals de rigorosos que en unes eleccions ordinàries. Es va mostrar gratament sorprès que tot això s'hagués pogut organitzar amb tan poc temps, des de la societat civil, sense el suport de les institucions ni un suport econòmic ni d'un partit al darrera. Això per ell tenia un valor fortíssim, perquè volia dir que el poble català té la necessitat de poder expressar-se, i va veure que no és una cosa fictícia que estigui moguda per un partit, sinó que és un sentiment real de molta gent del poble.

Com valoreu el resultat?

D'entrada no teníem cap referent sobre el que poder comparar les dades. Sabíem que un 40% de participació hagués estat un èxit, però no creiem que no aconseguir aquesta xifra no ho hagi estat. Més enllà dels percentatges, i per bé que obrir les consultes a joves i immigrants ens va fer abaixar-lo, no ens haguéssim imaginat mai poder reunir a Sant Pol prop de 1.400 persones que sortissin al carrer a dir lliurement si volen o no la independència. Això té una força i una claredat que els percentatges passen a un segon terme. Aconseguir això per nosaltres ja és tot un èxit. Tot i així vam obtenir el percentatge de participació més alt del Maresme després d'Arenys de Munt. També s'ha de tenir en compte que, si ho comparem amb les últimes municipals, el sí a Sant Pol va obtenir més vots que la coalició que va entrar al govern, per tant no es pot posar en dubte la seva legitimitat. Com a aspecte a millorar, també assenyalar que ens hauria agradat aconseguir que la gent que està pel no, no s'hagués quedat a casa.

I després del 13D?

El nostre objectiu directe i concret era organitzar la consulta i per tant ja l'hem assolit. El que estem fent ara és donar suport a altres pobles del voltant que encara han d'organitzar consultes. Es tracta d'assessorar la resta de municipis per aconseguir entre tots l'objectiu final, que és que des del Parlament de Catalunya es pugui organitzar d'una manera legal, vàlida, vinculant, un referèndum a nivell català sobre si el poble vol o no la independència. L'objectiu és aquest, aconseguir pressionar els polítics i els poders públics perquè no tinguin més remei que organitzar una consulta i que si hi ha alguna llei que els hi ho impedeix que es moguin per canviar-la.

Gràcies

Coordinadora Santpolenca pel Dret a Decidir

www.santpoldecideix.org

Gràcies a tots aquells que vàreu venir a votar, a votar en una consulta organitzada per la societat civil, amb urnes de cartró segons alguns. Aquestes urnes, però, tenen el màxim valor possible per a nosaltres, ja que expressen no només el resultat que s'esdevingué del recompte, sinó la capacitat del poble per repensar el món i ser capaç de crear nous models de democràcia. Accions com aquesta han de dur-nos en un futur no gaire llunyà a tenir la capacitat d'expressar d'una manera vinculant la nostra voluntat com a país. La classe política faria bé de prendre'n bona nota, ja que aquest debat ha d'arribar ja, ha de ser seriós i plural, i això és l'única cosa que demanem: que les diverses opinions i punts de vista puguin ser defensades en igualtat d'oportunitats. Això, però, no passarà mentre no es permeti preguntar al poble què vol ser quan sigui gran, mentre això no passi tot seran especulacions i càlculs estadístics.

Deixeu-nos saber per tant, què en pensa la gent. Volem, simplement, exercir el dret a decidir. Deixem enrere els temors de generacions passades, que cadascú pensi en els motius que més li interessin: històrics, culturals, lingüístics, econòmics... Més enllà del que algun dia vam ser o del que ens mereixem tenir, només hi haurà un argument irrefutable per esdevenir algun dia independents: que avui la majoria de catalans ho vulgui ser. Sense això, tota la resta no té sentit. El que es va celebrar el passat 13 de desembre a Sant Pol va ser una festa democràtica sense precedents, vam sortir al carrer per parlar sense por d'un tema massa vegades ocult com és la voluntat d'esdevenir independents com a país. Volem agrair la seva participació a tots aquells que van anar a votar fos quin fos el sentit del seu vot, ja que l'exercici de la lliure expressió va ser el gran guanyador, totes les posicions han de ser respectades sempre i quan es plantegin de forma educada i amb arguments.

Volem agrair molt especialment la feina feta per tots els voluntaris que han fet possible la consulta.

*reportatge

L'hivern en imatges

Aquest hivern, un bon grapat d'activitats han omplert l'agenda santpolenca. Us en presentem un recull en forma de reportatge fotogràfic.

Un reportatge de l'**Ester Roig**
amb fotografies de: **Pito Estol, Ester Sauleda, Gol, Pere Font, Ignasi Freire**

*reportatge

Prop de 8.000 euros per lluitar contra les malalties minoritàries

Sant Pol, un dels pobles solidaris que col·laboren cada any amb la Marató de TV3, va recollir més de 7.800 euros en l'edició de 2009, que es va celebrar el passat 13 de desembre. Aquests diners aniran destinats a impulsar la recerca científica sobre malalties minoritàries.

Tot i no fer-se el tradicional sopar de cada any, aquesta edició va presentar algunes novetats destacades, com la visita guiada a la cripta de Sant

Pau, que va tenir un gran èxit i va comptar amb gairebé un centenar de participants. Altres novetats van ser l'esmorzar i el berenar popular que van tenir lloc a la Plaça dels Quatre Cantons, on com sempre hi havia instal·lada la taula de la solidaritat on es fan les aportacions i l'escenari per a les actuacions i les quines.

La diada va coincidir, com cada any, amb la Fira de Santa Llúcia, que va omplir el carrer Nou i la Plaça de l'Estació de parades de productes i motius nadalencs.

Festa dels Reis

L'arribada del Patge Reial i els Reis d'Orient va tornar a omplir d'il·lusió als més petits.

Diada de Sant Antoni

El 17 de gener es va celebrar un any més la festa de Sant Antoni Abat. Al migdia va tenir lloc la enedicció dels animals, seguida dels Tres Tombs i un vermut popular. A la tarda, en Toni Balam i el seu Pere Vilà Grup van animar la vetllada amb un gran ball a la Sala Polivalent.

Festa de Sant Pau

Aquest any, la festa de Sant Pau va comptar amb novetats destacades a banda dels actes tradicionals de sempre. Així, al costat del **concert de cobla**, la **Missa Solemne**, els **gegants** o el **vermut** popular, es van programar actes nous, com la **visita guiada** "Un tomb pel Sant Pol d'Ignasi Mas Morell" de la mà de la santpolenca Rosa Roura o la presentació del **llibre** "Records d'una dona de Mar", d'Esther Pujol i Eliseu Carbonell.

Aquesta edició també va comptar amb una **exposició** fotogràfica sobre la República Dominicana i la visita guiada a l'exposició "Parelles" del **Museu** a càrrec del crític Daniel Giralt Miracle.

Altres novetats van ser la proposta de la primera **Comunió fotogràfica** amb Sant Pau, que animava a la gent a fotografiar l'ermita al mateix instant i des de diferents punts de vista, o el **ball de Sant Pau**, que aquest any es va celebrar a la Sala Polivalent i a càrrec de la banda santpolenca Cocodril Pol Band.

Com sempre, no van faltar tampoc altres activitats com la tradicional **fira** pels carrers del poble, un espectacle **infantil** al Centre Cultural o el concert de l'**Orquestra de Cambra de l'Empordà** a l'Església. Per tancar els actes, el diumenge 31 es va celebrar la **XXVI Marxa** de Sant Pau, que va batre tots els rècords de participació, i el **IX Mercat del Col·leccionista**.

Rècord de Rècords

GRUP L'HOTEL

Amb aquest titular es podria definir en tres paraules la 26a. Marxa de Sant Pau que va tenir lloc el passat 31 de gener.

La veritat és que des de l'organització ja ens imaginàvem que podíem augmentar el número de participants de l'any anterior, doncs el ritme de trucades telefòniques i de consultes per correu electrònic varen ser molt altes. Però el que no podíem imaginar és que el rècord que teníem des de feia tres anys i que s'havia establert en 1.077 participants quedés polvoritzat.

A les 7.30 del matí ja vàiem que hi havia molta gent, gent que venia per primera vegada, i que el ritme de venda de butlletes anava a més: 800, 900, 1000...

Sobre les 8 del matí, hora oficial de la sortida, ja estàvem sobre els 1.100. Es llança el coet i als cinc minuts veiem que arriba un autocar de Sitges, i a més el degoteig de gent fins a les 9 era continuat. Sobre les 9.10 ja teníem numero oficial de participants: **1.284, rècord de rècords.**

Trucades, vehicles en moviment, visites a diferents comerços, doncs com és lògic teníem previsió per unes 1000 persones. Però es va poder solucionar el pa, el vi, els refrescos, fruita i botifarra, només els últims en arribar varen haver de fer l'entrepà amb catalana o bull blanc, enmig de la música de La Big Bang Valona.

Entre el 1.284 participants, gent vinguda de gran quantitat de poblacions de les quatre províncies de la nostra nació, de totes les edats, atletes, excursionistes, caminaires, fins i tot enguany ens varen acompanyar diversos membres d'un equip de l'ONCE.

El recorregut s'ho valia, les diferents imatges paisatgístiques que els participants anaven trobant eren d'allò més engrescadores i el temps també ens va voler acompanyar durant el matí perquè la festa fos completa.

Des del GRUP L'HOTEL volem agrair a tots els participants que hagin fet possible aquest rècord i, per sobre de tot, agrair i felicitar a tot l'equip humà de col·laboradors de la Marxa de Sant Pau així com a la Policia Local de Sant Pol de Mar.

Primera Comunió fotogràfica
amb Sant Pau

Diferents vistes de Sant Pau preses el passat 25 de gener a les 16:55h. Aquí us presentem un recull de fotografies d'aquesta mostra col·lectiva en la que van participar una trentena de santpolencs i que ja es va poder visitar a la web www.santpau.info i a l'exposició que es va fer a la plaça de l'Hotel coincidint amb la Marxa de Sant Pau.

Sant Pol, escenari de la nova telenovel·la de TV3

Sant Pol de Mar ha estat un dels pobles escollits per TV3 per convertir-se en escenari de la nova sèrie de sobretaula que s'ha estrenat aquest any a la cadena catalana. Situada al Maresme, "La Riera" retrata les relacions i els conflictes d'una família dedicada a l'hostaleria. Encara que la trama principal està ubicada a Mataró (el restaurant protagonista se situa a la masia de Can Ribot), també hi apareixen paisatges d'altres indrets de la comarca, com el Port d'Arenys o diferents vistes de Sant Pol. Del nostre poble, els escenaris triats han estat principalment l'estació i el passeig de la Punta, però també s'han gravat escenes a l'església de Sant Jaume, la platja o el restaurant Cal Tinco.

Les Dones de la Vallalta estrenen local

Les Dones de la Vallalta han inaugurat un nou local al número 52 del carrer Nou. L'entitat ho va celebrar amb un vermut d'inauguració el passat dia 7 de febrer. La que és ara la seva nova seu acollirà les diferents activitats i tallers que tenen programats per aquesta primavera: Reiki, massatge infantil, tai txi, patchwork, classes d'anglès de diversos nivells... A part, les Dones de la Vallalta també organitzen altres activitats a l'aire lliure, com el grup de caminar.

Per a més informació, suggeriments, fer-se soci o per posar-se en contacte amb l'entitat: donesdelavallalta@hotmail.com

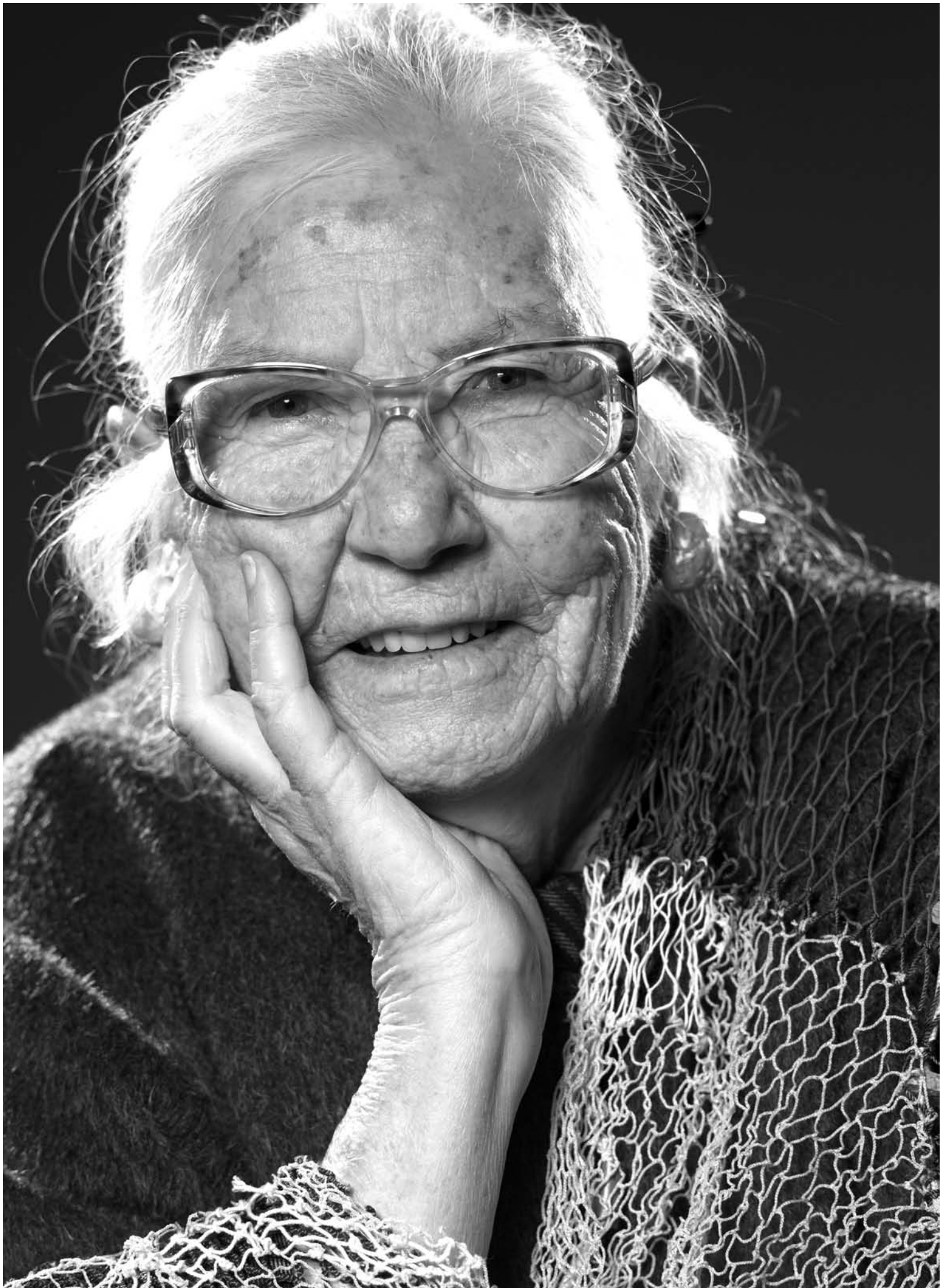
Poesia i música a Can Busquets

El passat 16 de gener, el pati de la masia de Can Busquets es va convertir en un acollidor escenari on l'Anna Maluquer, amb la Big Bang Valona, van presentar "Paraules a Banda", un espectacle poètico-musical on la improvisació i la conducció mitjançant signes són els elements primordials. Per acabar de degustar l'espectacle, els companys de Compartir Dóna Gustet i Jalam Jalem van confeccionar una deliciosa paella per a tots els presents. Després de dinar, hi va haver l'actuació de Marquet i altres músics de Compartir Dóna Gustet, que reinterpreten cançons de la tradició oral.

Festa de Carnaval: Rua infantil, Ball, Pregó del Carnestoltes, Dinar al Carrer Nou

*reportatge

Records d'una dona de mar

Sant Pol i el mar (II)

Un reportatge de l'**Esther Roig** amb fotos d'en **Pito Estol** i l'**Esther Sauleda**

L'Esther Pujol (de Cal Negre) i l'Eliseu Carbonell, antropòleg, són els autors del llibre "Records d'una dona de mar", que es va presentar durant els actes de Sant Pau d'aquest any. El llibre fa un recorregut per la vida de l'Esther, una dona que ha viscut sempre vinculada al món de la pesca, i de retruc ens ofereix un fresc del Sant Pol d'aquella època. Els autors ens expliquen com ha anat aquesta experiència.

L'Esther Pujol i Serra és tot un personatge a Sant Pol. Néta, filla i dona de pescadors, la seva vida sempre ha estat lligada al mar. I és que els de Cal Negre formen una llarga estirp dedicada al món de la pesca. Des del seu besavi, que va comprar la primera embarcació, fins a ella, que va donar nom a l'última barca que va varar a Sant Pol.

Sabem que el dramaturg Ignasi Iglésias es va inspirar en el seu avi per construir el protagonista de "La barca nova" i la nena que apareix en aquesta obra bé podria ser ella mateixa. I és que l'Esther ha passat gran part de la seva vida a la platja – o a la sorra, com diu ella- i menys pescar ha fet de tot. Tota una vida dedicada al mar, que ara ens explica al llibre "Records d'una dona de mar", del que és coautora juntament amb l'Eliseu Carbonell, investigador de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural.

Quan li preguntem com va començar aquest projecte, l'Esther ja fa la primera broma assenyalant l'Eliseu: "Mira, aquest que em va enredar, ves!" (riu). Va ser en Pepe Mestres, president del Centre Cultural, qui a l'estiu del 2007 va suggerir a l'Eliseu que entrevistés l'Esther. "L'Esther és un recull molt viu de tota l'època aquella de Sant Pol i dels pescadors", explica en Pepe, que també s'ha involucrat en la presentació del llibre i en els actes que es faran més endavant relacionats amb les dones i la pesca.

"La idea al principi no era fer un llibre", confessa l'Eliseu. "Jo estava entrevistant a molta gent aquí a Sant Pol –diu-, estava fent una recerca sobre els usos de la platja, com han anat canviant al llarg del temps, perquè jo em dedico a això, a antropologia marítima, i entre la molta gent que vaig entrevistar hi havia l'Esther.

El que passa és que ella té aquesta facilitat de paraula i moltes ganes de comunicar i parlar. Té tantes coses per explicar!” Després d’aquesta primera entrevista n’hi va haver una altra, i després una altra... “Al cap de quatre dies ja vaig veure molt clar que aquí hi havia una història molt bonica per explicar”, afegeix l’Eliseu.

Després va venir un temps de feina intensa, cada setmana quedaven i parlaven, l’Eliseu la gravava i ho transcrivia, i a la setmana següent li portava la transcripció del dia anterior i continuaven gravant, avançant en el

temps, des que va néixer en endavant. “Estava molt bé perquè ella ho llegia i si hi havia coses que jo no les havia entès bé ho corregia, o ampliava alguna cosa que li semblava que havia d’explicar més bé”, conclou. “Això jo ho portava a sobre –explica l’Esther-. A mi m’agrada explicar coses d’aquestes i quan m’anava preguntant i anaven sortint tantes respostes vet aquí que pensava: El pare estaria content!”.

L’Eliseu va anar movent fils fins que va aconseguir el suport necessari per editar el llibre. “De seguida va agradar –explica-. Sobretot perquè en el món de la pesca s’ha parlat poc de les dones, i és un món molt particular”. Quan li va anunciar que el publicarien, la resposta de l’Esther -com sempre plena d’humor- va ser: “Ja t’arreglaràs, a mi no m’atabalis, jo ja he fet la meva feina”.

“Records d’una dona de mar”, que es pot trobar a les llibreries de Sant Pol, ha estat editat per la Fundació Promediterrània per a la conservació, l’estudi i la difusió del patrimoni marítim, amb el suport de l’Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural. El llibre recull el testimoni de l’Esther, una dona que ha dedicat la seva vida al món de la pesca, i que fa un retrat personal, ple de vitalitat i humor, del passat mariner de Sant Pol. La principal aportació d’aquest llibre és que ofereix una visió femenina d’un món predominantment masculí com és el de la pesca, però on històricament les dones han jugat un rol molt actiu. “S’ha estudiat molt poc el paper de la dona en la societat tradicional de pescadors –explica l’Eliseu- i en canvi és un paper molt important. I a més de molt important, diferent d’altres societats tradicionals com els pagesos”.

El llibre segueix la història de l’Esther, d’ençà del seu naixement fins que se’n van els pescadors de la platja. “Recull una part de la història de Sant Pol”, assegura l’Eliseu. “El vaig organitzar en dues parts -continua-, hi ha una primera part que és més com era el poble, com era casa seva (una casa típica de pescadors), la seva família, i una segona part més centrada en la pesca. Tot i que aquestes dues parts es barregen, perquè sempre es parla de Sant Pol i dels pescadors”. La vida de l’Esther transcorre paral·lela a la de la barca familiar del mateix nom, l’última barca de pesca que, fins el 6 d’agost de 1985, va varar a la platja de Sant Pol.

La redacció vol reflectir la manera particular de parlar de l’Esther. “La gent em diuen: em faig un tip de riure quan lleigeixo aquest llibre – explica ella-, perquè sembla ben bé que parlí amb tu”. “El llibre jo volia que fos això –afegeix l’Eliseu-, que sentíssim a l’Esther parlar, no el volia manipular massa, que quedés molt el testimoni oral”.

L’Esther ha quedat gratament sorpresa de la bona acollida del llibre. A la presentació hi havia vora 200 persones i d’exemplars se n’han venut cap a 150. “El dia que l’havíem de presentar –explica-, abans pensava: Ai, no sé pas què passarà, no m’hi veia en cor que se’n vengués cap, patia que no vingués ningú... Llavors, quan vaig veure tan ple ja em vaig animar. Punyeta, tot era ple! Jo no m’ho haguera pensat mai. És que la gent ja va comprar el llibre

sense saber què hi havia!". Encara avui no se'n sap avenir de l'èxit. Ha hagut de concedir entrevistes i fins i tot el programa Thalassa del Canal 33 li dedicarà aviat un reportatge.

La presentació va ser molt emotiva. A banda de les intervencions de Miquel Martí (director del Museu de la Pesca de Palamós), Josep M. Casablanques (expert en navegació tradicional) i els autors del llibre, el Centre Cultural hi va col·laborar representant alguns fragments en forma de monòleg. La Marta Romà, l'Eva Sánchez i la Núria Ferrer, actrius de

l'Elenc Teatral, van ser les encarregades de donar vida a l'Esther en tres moments diferents de l'obra. "Venia la gent a que li firmés el llibre, la mar salada quina treballada!", explica encara sorpresa l'Esther, que va agrair al públic assistent: "Ja ho sabia jo que la gent de Sant Pol m'estimaven, però ara m'ho heu demostrat".

I és que l'Esther és molt estimada a Sant Pol, pel seu caràcter, la seva vitalitat, el seu bon humor. Amb 89 anys acabats de fer, encara surt cada dia a passejar -si les cames i el temps li permeten-. Va fins a la Punta i contempla el mar, el seu paisatge preferit. "Aquella part que hi ha a la Punta, del pou endarrere, és lo més maco de Sant Pol, ho veig cada dia i cada dia ho trobo més maco". A més a més, és tota una artista: escriu, pinta, dibuixa, fa mitja, ganxet... "No estic mai sense fer res, no em sé estar quieta jo". Tot i que ha viscut moments durs, recorda aquella època de la seva vida amb nostàlgia. "Allò era Sant Pol, era la platja. No hi havia res, ni fàbriques, només quatre pagesos. Ara hi ha de tot però els pescadors han desaparegut de les platges", es lamenta.

Representació de "La barca nova"

La publicació del llibre "Records d'una dona de mar" és només el començament d'una sèrie d'actes lligats amb el món de les dones i la pesca. Amb la presentació del llibre, el Centre Cultural ha iniciat un projecte en el que també s'han involucrat altres entitats, com són la Penya Xíndries, els Amics de les Arts, i A tot Drap, per programar diverses activitats entorn aquesta temàtica.

De cara a l'estiu, el Museu de Pintura prepara una intervenció enfocada des del tema del patrimoni; després vindrà Firamar, durant la qual es programaran conferències sobre el paper de la dona en la societat de pescadors; i la cirereta de tot plegat serà l'estrena de l'obra d'Ignasi Iglésias "La Barca Nova", representada per l'Elenc Teatral del Centre Cultural i amb la col·laboració de A tot Drap. Aquesta representació, a banda que està inspirada en els pescadors de Sant Pol, incorporarà però una particularitat, i és que el tercer acte tindrà com a escenari la platja de Sant Pol.

En Pepe Mestres, director de l'Elenc Teatral, ens avança que el que pretenen és escenificar una mica el que era la platja d'aquella època. "L'obra es farà a la nit. Posarem ple de figurants i de personatges. En aquest tema s'hi ha bolcat moltíssim la gent de A tot Drap, que es cuidaran de l'atrezzo. La barca nova serà el Sant Pau i acabarà l'obra amb la seva varada". En Pepe anima a tothom a assistir-hi: "Hi haurà sorpreses en alguns personatges nous i altres elements. És una obra que conserva molt el llenguatge santpolenc antic i reviu el Sant Pol d'abans, la gent trobarà personatges amb caràcter de mar, i qui més qui menys s'hi pot trobar identificat".

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**
Mobles per a interior

Calella Confort , 25 anys d'interiorisme al Maresme

Sant Jaume, 368 (N-12)
93 769 22 31 / Calella

calellaconfort.com
info@calellaconfort.com

PEIX I MARISC

TOMASA

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar

sam@liliputbooks.com

www.liliputbooks.com

*llibres

Llibre / Fin

Títol / Fin

Autor / David Monteagudo

Editorial / Alcantilado

PVP / 19,00 Eur

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 769 52 08
el.faristol@retemail.es

Quan se senten veus, és que alguna cosa sona. I el que ha sonat i molt aquests últims dies ha estat el boca-orella recomanant el llibre de David Monteagudo Fin. És de ciència ficció, em van dir. No me'l llegiré, no m'agrada la ciència ficció, vaig contestar... però el cor m'hi va, lleigeixo la contraportada del llibre i li dono una oportunitat.

Un grup d'amics es retroben després de vint-i-cinc anys en un refugi de muntanya per recordar que justament es van prometre mirant les estrelles des d'allà dalt que al cap d'exactament aquest temps, fos quina fos la seva vida i siguessin on siguessin, farien tot el possible per retrobar-se i commemorar aquell dia.

El llibre comença amb la presentació d'un parella que rep una trucada. Ell forma part d'aquella colla de deu amics, ella no. Ell se sorprèn, diu que sí a la seva antiga amiga però sense gens de ganes de retrobar-se amb vells amics, velles històries i velles amistats trencades pel temps i amb alguns records desagradables per oblidar i no pas precisament per recordar. Es tracta de la presentació de l'Hugo i la Cova, i així es titula el primer capítol.

El segon es titula María-Ginés. Ens podem pensar que ara tocarà la presentació de dos amics més i, si avancem en els capítols, sense llegir-los, ens adonem que tots porten com a títol els noms dels personatges que hi surten. I és veritat però ara no repeteix la presentació feta al primer capítol sinó que explica la conversa d'aquesta parella mentre ja puguen cap a dalt al refugi.

Al tercer capítol ens presenta tres amics més, tres amics que formen part de la colla però que resulta que són els primers a arribar al refugi el dia assenyalat i estan esperant la resta de companys.

Aquesta estructura és la que fa servir David Monteagudo al llarg de tot el llibre: cada capítol és una situació diferent amb una quantitat diferent i una combinació diferent entre les deu persones que formen la colla.

A mesura que vaig llegint, em vaig enganxant més i més. De moment no entenc com algú ha pogut parlar de ciència-ficció quan és un llibre on el diàleg hi és molt present i en què les relacions humanes i l'amistat formen el tema principal d'una novel·la molt lleugera i molt àgil de llegir. Però si se senten veus, és que alguna cosa sona i el primer misteri se'ls presenta al llarg de la nit. De tant núvol no han pogut mirar les estrelles com feia vint-i-cinc anys però una mena de llamp, una mena de resplendor fa que surtin a l'exterior i que, de cop i volta, el cel sigui més clar que mai i les estrelles brillin com feia temps que no veien. A la vegada, però, es queden sense llum al refugi i de cop i volta els mòbils no els funcionen.

No entenen què els està passant però estan segurs que l'endemà quan es llevin tot tindrà una explicació raonable i podran tornar de la seva trobada amb tota normalitat. Però més coses estranyes continuen passant. A mesura que avancem en la lectura ens trobem amb la mateixa sensació que pateixen els protagonistes: no entenem res de res però continuem avançant buscant la lògica, la raó, l'explicació de tot plegat... Mentrestant l'angoixa tant per a ells -els protagonistes- com per a tots nosaltres -els lectors- es va fent més i més gran fins al punt de pensar que potser sí que estem llegint un llibre de ciència-ficció però tot això no ho sabrem fins al final, justament el títol del llibre: el final és el que esperem, el final és el sentit d'aquest llibre fins que descobrim, precisament, que Fin no té un veritable final. Bona lectura!

Marta Rocafort

“A mesura que vaig llegint, em vaig enganxant més i més. De moment no entenc com algú ha pogut parlar de ciència-ficció quan és un llibre on el diàleg hi és molt present i en què les relacions humanes i l'amistat formen el tema principal d'una novel·la molt lleugera i molt àgil de llegir.”

*llibres

Ressenya / Sant Pol a la literatura

Agraïm aquesta col·laboració a Angel Calvo, que ens adjunta un testimoni -excepcional per la personalitat de l'autor i la riquesa de continguts- sobre Sant Pol a l'època de la Guerra Civil.

John Dos Passos, *Viajes de entreguerras*, Península, 2005.

EL PUEBLO DE PESCA COOPERATIVA

En San Pol, según me dijo, con considerable orgullo, el secretario de la cooperativa agrícola, nunca habían matado a nadie. Era un hombre pequeño con aires de profesor de escuela, y vestía un traje de ejecutivo oscuro y gastado. Tenía una manera de hablar amable y traviesa, y entremezclaba su toco español con palabras inglesas y francesas. San Pol es un pequeño pueblo de pescadores de la costa catalana a unos cincuenta kilómetros al noreste de Barcelona. Está formado por varias calles cortas de casas azul pálido, amarillas o encaladas, que suben por las colinas de un vallecito escarpado y lleno de pinos. Los botes pesqueros se alinean sobre la playa de guijarros a lo largo del doble ferrocarril que lleva a Francia.

Detrás del ferrocarril hay una sucesión de grotescas casas de veraneo, propiedad de comerciantes barceloneses de recursos modestos. La mayoría están cerradas. Dos de ellas han sido expropiadas por la municipalidad, una para un almacén cooperativo de minoristas y otra, que acababa de ser elegantemente remodelada con decoración de azulejos, para albergar un gimnasio municipal con piscina, baños públicos y duchas, una espaciosa barbería cooperativa y, en el piso superior, una biblioteca y sala de lectura públicas. En la cima de la colina, detrás del pueblo, una propiedad extensa ha sido transformada en pollería municipal.

La mañana en que llegué, el concejo del pueblo había decidido finalmente asumir el comercio mayorista de pescado, comprando a los pescadores la pesca del día y vendiéndola en Barcelona. El intermediario que se había encargado de la pesca local a cambio de comisión estaba todavía activo. Era un hombre grueso y dominante con forma de pera y anchos pantalones de pana apisonados por una faja. Lo veíamos supervisar el salado de las sardinas en un barril.

—Es un fascista—dijo el secretario de la cooperativa—, pero no lo molestaremos. De cualquier forma, no será capaz de competir con nosotros, porque pagaremos precios más altos.

Me llevó a ver una pequeña colonia de niños refugiados de Madrid que vivían en una hermosa casa con vistas al mar y un rico jardín trasero. Era un grupo de chicos vivaces y bronceados; un joven y su esposa se encargaban de ellos y se ocupaban también de su educación. Mientras regresába-

mos, bajando por una calle empinada y bordeada de flores (sí, las flores habían sido idea de la municipalidad, dijo sonriendo el secretario), empezó a llover. Pasamos junto a un corpulento hombre de negro de cara colorada que subía la colina resoplando bajo su sombrilla verde.

—Es el cura—dijo el secretario—. No molesta a nadie. No se mete en política.

Dije que en la mayoría de pueblos en que había estado, un cura ni siquiera se atrevería a asomarse.

—Aquí nunca hemos sido creyentes—dijo el secretario—, así que no sentimos ese odio. Tenemos varios curas refugiados en el pueblo. Hasta ahora, no han sido problema.

Me llevó a un bonito edificio en la orilla del mar que antes había sido un café de playa y lugar de baile y había fracasado. Una parte había sido convertida en un pequeño teatro.

—Ganamos un premio en el festival de Cataluña del año pasado, y eso a pesar de que somos un pueblo pequeño. Aquí hay un gran entusiasmo por el teatro de aficionados.

Comimos con varios oficiales locales en las instalaciones del Orfeón, en un pequeño comedor con vistas al mar. En el horizonte se alcanzaba a ver el humo del inevitable buque de guerra no intervencionista.

Y qué espléndido almuerzo. Todo, salvo el vino y el café, había sido cultivado dentro de los límites de la ciudad. San Pol producía un poco de vino, dijeron en tono de disculpa, pero no era demasiado bueno. Primero comimos habas en aceite de oliva. Enseguida, un magnífico plato de sardinas frescas. Mis amigos explicaron que la pesca había sido particularmente buena aquel año, y que los pescados se vendían a precios de guerra, así que todo el mundo andaba con dinero en el bolsillo. La pesca de la sardina se hacía sobre todo de noche, con redes flotantes. Los botes tenían motores y grandes baterías de luces de acetileno para atraer a los peces a la superficie. Después de las sardinas comimos pollo asado de la granja del pueblo con patatas y lechuga. Fuera del pescado, explicaron, las patatas nuevas eran su principal cultivo comercial. Las vendían en Inglaterra, comercializándolas a través de una cooperativa. Mi amigo el secretario había ido a Inglaterra ese invierno para hacer nuevos acuerdos. La cooperativa tenía varios años de existencia y era miembro de la Alianza Catalana de Cooperativas. Por supuesto que ahora, desde el Movimiento, eran más importantes que nunca.

—Si tan sólo nos dejaran en paz los fascistas...

—Y los anarquistas—añadió alguien más.

—Seríamos muy felices en San Pol.

Salimos del pueblo conduciendo en medio de una lluvia torrencial. A medida que el camino escalaba la montaña podíamos darle una última mirada a las calles limpias y sus multicolores casas de estuco, a los jardines con terraza, a los botes pesqueros blancos y azules, verdes y azules, con esas luces apiñadas que surgían de la proa como los ojos de un insecto, alineados a lo largo de la playa de guijarros.

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Augas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

Venda i reparació
Antoni Peix i Manent
Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

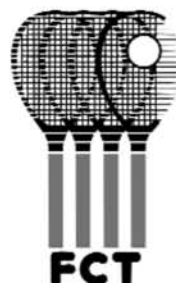

Fundat el 1970

C/ Jordi Carrasco i Azemar, 1
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar
Correu electrònic:
tennissantpol@hotmail.com

Inscrit a:

**Federació
Catalana
de Tennis**

Ser responsable d'un mateix

Josep Torrents Missé / Psicòleg

Som responsables dels nostres actes? Ens fem càrrec del nostre comportament i de les seves conseqüències? O contràriament, tractem de culpar els altres dels nostres errors o fracassos?

Volent o sense voler, busquem culpables, culpem, però també busquem qui ens doni la raó i ens doni suport. A la vida quotidiana en tenim la prova, ja que tot sovint fem servir la culpa com una manera d'expressar-nos: "tu en tens la culpa", "això és culpa del pare", "qui és el culpable?", "m'han fet sentir culpable". Segons la llei, tota persona és innocent fins que no es demostra el contrari. Però segons l'experiència quotidiana s'estableix un altre principi: que tota persona sembla ser culpable fins que no es demostra el contrari.

Així doncs, la culpa és un sentiment que ens pot acompanyar, si critiquen els nostres defectes o errors, si actuem de manera incorrecta o inconscient, si transgredim una norma establerta que hem après com a bona, etc. Però també és un sentiment que té a veure amb la pròpia irresponsabilitat, i amb no assumir responsabilitats. Com el cas de la Inés, una noia de 38 anys, infermera, que culpava els seus pares de la seva infelicitat. A la seva mare li retreia l'actitud exigent, rígida, freda i poc comunicativa que havia tingut sempre amb ella, i al seu pare, el fet de ser un titella sense autoritat i sense criteri propi, que no sabia imposar-se. Se sentia insegura, desil·lusionada, desencantada i amb pena d'ella mateixa. Tenia molta por d'enfrontar-se amb ella i amb el món. Raó per la qual no sortia pràcticament de casa seva i es quedava a la seva habitació reclosa, passant hores connectada a l'ordinador. Somiava que el seu pare canviaria, que la salvaria del seu estat i l'ajudaria a sortir-se'n.

Finalment, després de seguir un procés terapèutic, es va adonar que projectava el seu malestar en els seus pares i que els culpava perquè no assumia la responsabilitat dels seus actes ni del seu comportament.

El de la Inés no és un cas aïllat, ni els seus pares, de fets com aquest. Moltes persones viuen en un estat de culpa i d'altres són especialistes a treure's els

problemes del damunt i buscar-ne culpables. Fan creure que els altres són els responsables dels seus errors, accions, conducta, etc., i no admeten que ells hagin provocat una situació o un problema. Senzillament ho ignoren, i se'n deslliguen.

Qui s'atreveix a culpar se situa en una posició de poder. Es converteix en jutge, exigeix reparacions, és capaç de castigar, desvalorar, menysprear, etc. Per això, a vegades, esdevé una estratègia personal per tenir certs drets sobre un altre o sentir-se superior.

Assenyalar un culpable del nostre dolor, dels nostres problemes i frustracions, de la nostra ràbia, etc., a vegades és inevitable, i més encara si hem patit un accident de cotxe, si hem tingut pèrdues econòmiques a la borsa o ens han acomiadat de la feina. Però passat un temps és quan n'hem de fer una reflexió, treure'n conclusions i fer-ne una lectura positiva.

Amb això podem afirmar, en signe positiu, que sempre totes les nostres accions, decisions, paraules i silencis tenen un efecte, tant en el terreny personal com en el nostre entorn. És a dir, que tot influeix i tot té unes conseqüències. Per la qual cosa si en som conscients i acceptem, de qualsevol acció o decisió nostra, el que pot succeir, i ens en fem càrrec, aleshores ja no ens cal culpar a ningú, perquè nosaltres en serem els responsables.

La paraula *responsabilitat*, etimològicament ve del llatí **respondere** (respondre). I és la capacitat de respondre dels propis actes, fets en llibertat i amb la consciència que totes les nostres accions tenen conseqüències, que ens afectaran personalment i afectaran els altres, el nostre entorn i l'ecosistema del qual formem part.

Per tant, la responsabilitat és, en definitiva, una qüestió d'actitud, d'educació, de respondre de manera adequada en cada moment, i també una manera d'estar en el món i de comprometre's amb la vida.

“Som responsables dels nostres actes? Ens fem càrrec del nostre comportament i de les seves conseqüències?”

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressió
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep Mª. Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ

PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

*assessorament legal

La violència de gènere

Cèsar Navarro Colomé / (Col. ICAB 29.601)

La violència de gènere no és cap broma, desgraciadament està a l'ordre del dia i això es pot constatar cada dia als mitjans de comunicació. Penseu que a l'any 2008 varen ésser assassinades a l'Estat Espanyol a mans de les seves parelles 76 dones i a l'any 2009, 80. D'aquestes, el 40% de les dones mortes varen ésser ferides amb una arma blanca, el 13% varen ésser estrangulades, el 9% varen morir asfixiades i el mateix percentatge varen morir a cops.

La violència de gènere la podem definir com tots aquells actes que puguin tenir com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic per a la dona, així com les amenaces d'aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de llibertat, tant si es produeixen a la vida pública com a la privada.

Les formes que pot adoptar aquest tipus de violència són **maltractaments o abusos físics** com poden ser els cops, cremades, persecució contínua, abandonament; **violència psicològica** com és el control, amenaces de mort, humiliacions, desvaloritzacions, menyspreus; **violència social** com la prohibició de sortir de casa, prohibició de treballar, prohibició de relacionar-se amb altres persones; **violència sexual** que serien les relacions sexuals forçades, violació, imposició de conductes degradants per a la dona; **assetjament ambiental** com és la destrucció de coses de valor, llançament d'objectes, mostra d'objectes amenaçadors, i per últim la **violència econòmica** com és l'obligació de donar diners que una guanya, limitació dels diners.

En quant als mitjans que la llei preveu per a protegir a la víctima de maltractaments són els següents:

a) En el si del procediment penal, el jutge pot adoptar una ordre de protecció que és una resolució judicial que davant l'existència d'un perill per a la víctima que prové del maltractador, ordena la seva protecció mentre dura la tramitació del procediment penal mitjançant l'adopció de mesures penal i civils. Com a mesures penals, hi ha normalment la

prohibició d'apropament o comunicació amb la seva exparella. Com a mesures civils, que seria normalment en el cas que la parella tingués fills menors d'edat, serien a qui s'atribueix la vivenda familiar, la pàtria potestat i la guarda i custodia, així com el règim de visites i la pensió d'aliments per al cònjuge o parella de fet no custodi, sense perjudici d'allò que el jutge de família decideixi posteriorment. En aquest sentit aquest tipus de mesures civils dictades pel jutge penal duren 30 dies, dintre d'aquest termini s'ha d'instar el procediment de família.

b) Drets de caràcter laboral com reduccions de jornada i reordenació del temps de treball, mobilitat geogràfica, és a dir a canviar de centre de treball dintre de la mateixa empresa, a suspendre el contracte de treball i a beneficis extraordinaris en relació a les prestacions per atur.

c) Drets econòmics i altres com ajudes socials, ajudes d'accés a la vivenda, residències públiques, pisos tutelats i cases d'acollida, així com condicions preferents de col·locació laboral.

Per interposar la denúncia el més aconsellable és que s'acudeixi al Cos dels Mossos d'Esquadra on la víctima se l'informa i rep assessorament sobre la tramitació de la denúncia i activen les mesures de protecció i allotjament que siguin necessàries. També controlen el compliment exacte de les mesures acordades pels òrgans judicials.

Per últim, la Delegació d'Arenys de Mar del Col·legi d'Advocats de Barcelona (Edifici dels jutjats planta 0, C/ d'Auterive s/n) ofereix orientació jurídica gratuïta. També tramiten la sol·licitud d'assistència jurídica i la petició d'un advocat o d'una advocada de Torn d'ofici, en aquests casos la tramitació es fa pel Torn especial i amb caràcter urgent, a través del Cos dels Mossos d'Esquadra durant les 24 hores. També tramiten al jutjat de les mesures de protecció pertinents i l'assistència jurídica per a la separació i el divorci pel Torn ordinari de la via civil.

'La violència de gènere la podem definir com tots aquells actes que puguin tenir com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic per a la dona'

la llosa
restaurant

De Dilluns a Divendres: Menú de migdia
Divendres i Dissabtes: Sopar de carta
Diumenge: Dinar a la carta
Dimarts: Tancat

abat deàs 28 - sant pol de mar
tel : 93 7600316 - www.restaurantllosa.net

BRULTAN
Promocions s.l.

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

FINQUES
saule

MANUEL SAULEDA I PARÉS

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

sauleda@finquessauleda.com
www.finquessauleda.com
Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
lluminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es

www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jalpí, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14

Mobil: 667 716 283

Finques
Finques Raimon Estrany

EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81
www.finquessraimonestrany.com

*CEIP Sant Pau

Estalviant energia junts!

Projecte Euronet 50/50

L'Escola Sant Pau, conjuntament amb quaranta-nou escoles més d'arreu d'Europa, ha estat escollida per a participar al projecte EURONET 50/50 d'experiències d'estalvi energètic i de substitució de les fonts d'energia en favor de les renovables.

La base del 50/50 és que el 50% de l'estalvi econòmic aconseguit fruit de les mesures d'eficiència energètica empreses pels alumnes, en el nostre centre els nois i noies de cinquè de primària, sigui retornat a les escoles en forma de transferència econòmica.

El projecte durarà dos anys (2010 i 2011) i té assignat un pressupost total d'1.049.678 euros, gestionats per la Diputació de Barcelona.

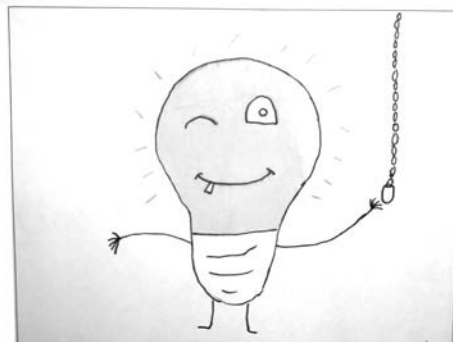
En què consistirà l'experiència?

Constituïrem un equip energètic, amb participació de l'alumnat, professorat, tècnics municipals, mares i pares, tècnics de la Diputació, personal d'administració i serveis, experts... que analitzarà la situació energètica de l'escola i elaborarà un Pla d'Acció per a reduir el consum energètic.

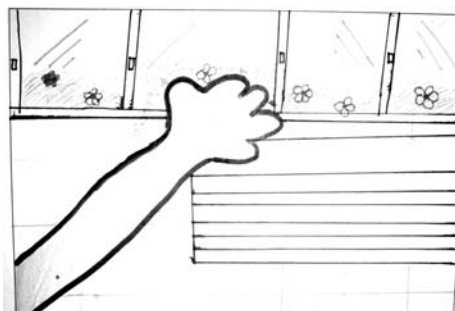
Per mitjà de les diferents actuacions que es duran a terme, pretenem, des de l'experiència, aprendre nous coneixements i planificar les nostres accions, analitzar els hàbits energètics de l'alumnat i les seves famílies, establir mesures correctores a l'escola i aconseguir la seva transferència a totes les llars, comunicar les mesures que necessiten petites inversions, difondre els resultats a tot el públic relacionat amb l'escola...

“L'Escola Sant Pau, conjuntament amb quaranta-nou escoles més d'arreu d'Europa, ha estat escollida per a participar al projecte EURONET 50/50 d'experiències d'estalvi energètic i de substitució de les fonts d'energia en favor de les renovables.”

Si em veus oberta,
tanca'm!

Quan fa calor,
tanquem la calefacció!

Estalviar no ens serà pas fàcil ja que l'escola tradicionalment ha emprès diverses campanyes de sensibilització però entenem que, més enllà del benefici econòmic, hi ha la tasca de sensibilització i formativa, hi haurà un important estalvi d'emissions de diòxid de carboni, responsable de l'efecte hivernacle...

Per a mantenir-vos permanentment informats podeu visitar els nostres blocs:

Escola: <http://blocs.xtec.cat/santpau>

Cicle superior: <http://blocs.xtec.cat/santpaucs>

Només amb tu, amb tothom, és possible!

*ràdio litoral

Novetats de la temporada a Ràdio Litoral

Can Cargolí obre les portes

Can Cargolí és una proposta radiofònica que té com a eix vertebrador la música d'animació infantil. Oferim festa i xerxola per a menuts i no tant menuts, amb música de xiruca, música de foc de camp i música de cançoner.

La idea del programa va sorgir de la nostra feina, som mestres. Ens vàrem presentar a un concurs de contes en format de so (podcast) i aquesta experiència ens va fer engrescar a tirar endavant aquesta proposta de ràdio.

A més a més de la tira de cançons, Can Cargolí és un programa que pretén fer participar a l'audiència en diferents seccions: les propostes de concerts de La cartellera cargolina, les receptes culinàries dels oients al Ui, com crema!, la participació dels oïdors a El Rebost, l'espai homenatge a la figura de Xesco Boix, les felicitacions d'aniversari al Avui fas anys!, la Cançó Regalet que ens podeu proposar pels que han fet anys i l'espai dedicat als rondallaires i contacontes Va, explica'm un conte!

Per tant, ja veieu que necessitem la vostra participació a través del correu electrònic del programa cargolins@cancargoli.cat, el bloc del programa cancargoli.blogspot.com, el facebook del programa, del nostre telèfon 672695456 i, finalment, a través del nostre espai web www.cancargoli.cat.

A l'espai web hi podreu trobar els programes emesos, les emissores on s'emet el programa i diferents informacions i enllaços relacionades amb el programa.

Finalment, cal agrair la confiança que ens ha mostrat Ràdio Litoral cedint-nos els seus estudis per a fer realitat Can Cargolí. Ens podeu escoltar a Ràdio Litoral (107.2 FM) els dissabtes i diumenges de 17:00 a 18:00 hores. Esperem que gaudiu de la nostra proposta.

*Josu Ytxart (guió i presentació del programa).
Xavi Rosell (control tècnic).*

Clar i català

Coneixeu la paraula “nyèbit”? És correcte el verb disfrutar? En el nou programa “Clar i català” resollem tots aquests dubtes i més amb un to fresc i divertit.

Som l’Oriol Saureda i la Marina Carbonell i Clos, que us oferim un petit tast dels usos de la nostra llengua. Tranquils, no cal que esbufegueu, també posem molta música!

Dimecres a les 17h. sintonitzeu el 107.2 FM i podreu escoltar-nos parlar... clar i català!!!

Fotos: **Pito Estol**

Oriol i Marina

Si teniu algun dubte o suggeriment us podeu posar en contacte amb nosaltres a través d’aquesta adreça electrònica:
claricatala.dubtes@gmail.com

BUFET COLOMÉ & ASSOCIATS

**CÈSAR NAVARRO COLOMÉ
ADVOCAT**

C/ JACINT VERDAGUER, 2 - 08395 SANT POL DE MAR (BCN)

TEL/FAX 93 760 21 32 TM 635 58 82 56

Política

Política / Junts per Sant Pol

Amb cinc o sis anys, acompanyava el meu pare, l'Oriol, a pintar. Plantàvem el cavallet i jo li anava posant les pintures a la paleta i li preguntava perquè pintava el Montnegre de color lila... i ell em deia: "Entorna la vista..." Torre Martina, Can Roca Pagès, El Sot del Bagueny, Golinons, el Moré, El Pi del Soldat... sempre hi havia un gos per treure a passejar i un conill per empaitar!! Encara ho faig cada dia i per això us vull explicar un fet que molts de vosaltres no sabeu: El camp està ferit! Els boscos estan bruts. Molts arbres han mort, i en desconec la raó; els temporals de vent els han trencat i cauen uns sobre els altres esperant el "temut" incendi. Algun imprementable ha arribat amb el seu cotxe i ha buidat runa, rentadores, ferros, cadires velles... Els caçadors, no tots, han llençat les caixes dels cartutxos i les plomes dels "tudons" resten a terra amb les taques de sang, les quals recorden un acte satànic. Em sap greu, però això ho veig cada temporada. Però el problema més gran, tot i que m'he "enrotllat" una mica, l'he deixat per al final intencionadament: És l'impacte que té la

feina al camp o, millor dit, l'abandonament de les feines del camp: Metres i metres de plàstics amuntegats, enterrats... metres i metres de terra amb ferros alineats, abandonats i oblidats perquè la terra ja no rendeix, on les "males herbes" (mai no he entès perquè es diuen així) intenten obrir-se camí enmig d'aquest paisatge desolador... bidons i llaunes buides de productes químics, oxidats, tanques mig trencades d'uralita i altres "materials nobles". I ara toca la bona notícia: des de Junts pensem que això té solució. Tornar a "revifar" el Consell de Medi Ambient i Agricultura (no es diu així?), convidar els pocs pagesos que encara lluiten per tirar endavant i posar sobre la taula totes aquestes problemàtiques, conscienciant, informant i ajudant des de l'Ajuntament que la recollida de plàstics sigui factible de complir i no un seguit de normes i obligacions impossibles de portar a terme. Només una dada: el 2008 hi havien 12.000 euros pressupostats per la "flamante" regidoria d'Agricultura que no es van aplicar.

Verònica Martí

Motors en marxa?

Ara sembla que sigui el moment de començar una cursa; sembla que tots els partits hagin d'escalfar motors, i que els Grups Parlamentaris, els personatges populars i mediàtics comencin una cursa per aconseguir aquell premi tan desitjat. Però això, per la gent que creiem fermament en el futur i en les persones, per la gent que respectem el país i per la gent que realment treballem per Catalunya i les seves institucions, no és així. Nosaltres, vàrem començar la nostra tasca de fer país, de fer Catalunya ja fa molts i molts anys. Quan molta gent no creia en el nostre projecte de futur i els resultats electorals no els teníem de cara, però treballàvem i treballem amb força, uns cops amb més encert, d'altres amb menys, però sempre amb il·lusió i amb fermesa, i sempre amb un projecte de país, emmirallant-nos amb l'Europa de les Nacions. Ara no és el moment de començar a escalfar motors, ara és el moment de seguir les tasques encetades i que mai no hem deixat de fer, uns cops des del

Govern, d'altres a l'oposició, però la gent de CDC, la gent compromesa i treballadora de Convergència, amb l'Artur Mas al capdavant, i amb un bon i estructurat programa de Govern, redreçarà les actuals insuficiències i despropòsits que estan portant Catalunya al caos i farà que la il·lusió retorni a Catalunya. Passatges com els dels "Focs del Ports", els "desastres de les ventades", el "desgavell de les nevades", les descoordinacions del Govern de la Generalitat, l'abandonament d'alguns Ajuntaments, el descrèdit dels cossos de seguretat, bombers i mossos d'esquadra i el descontent general de mestres i professors, no tornarà a passar, en crear-se un ferm i reeixit ordre i directrius en la forma de fer i de dirigir un país i un govern, donant més importància al país i que a les cadires ocupades. Donem pas a qui ha d'il·lusionar a la gent del país, donem pas a Convergència i Unió amb la persona de l'Artur Mas, donem pas a la il·lusió.

Comitè Executiu Local de CDC

El model educatiu de Sant Pol

Política / ICV - EUiA

A Sant Pol tenim la Llar d'Infants Pi del Soldat, l'Escola Sant Pau, l'Escola de Música, l'Escola Universitària i moltes altres activitats i espais educatius treballant per separat. Estaria bé crear un espai de trobada per poder fer un debat en profunditat sobre l'educació, però malauradament Sant Pol de Mar no té un model educatiu.

L'Ajuntament com a institució pública que representa els habitants de la vila és qui ha de vetllar en aquests casos per tenir el que en altres pobles i ciutats tenen i es coneix com el Projecte Educatiu de Ciutat (PEC), un instrument al servei de la població en què tots els agents educatius es reuneixen per reflexionar sobre un únic model, fent una diagnosi de la realitat i dissenyant un Pla Educatiu amb una missió, una metodologia de treball, uns objectius, uns eixos i unes estratègies per portar a terme unes accions concretes. Val a dir que existeixen línies de subvenció per aquests tipus d'iniciatives.

L'educació al nostre entendre va molt més enllà de l'edat obligatòria i reglada que marca la llei. Ja que es pot rebre i donar educació des de qualsevol àmbit on hi hagi interacció entre les persones. Per això nosaltres apostem pel projecte d'Escola de Música independentment del lloc, a quants alumnes s'està donant servei i quan costa.

El debat hauria de ser a partir d'ara què podem fer perquè aquest projecte educatiu i artístic pugui esdevenir una realitat, que no estigui subjecte a la precarietat actual i lluitar perquè tinguem una escola de música i dansa que ja ha esdevingut de passat amb els seus 10 anys, de present ja que ara per ara encara funciona i de futur.

Per això ens posem al servei de l'Ajuntament i de la població en general per buscar els recursos necessaris que la facin viable, perquè pugui seguir sent una opció educativa a més d'un centre educatiu estable i un instrument més de cohesió social.

Aquest espai ha estat reservat a les aportacions dels grups municipals i els regidors no adscrits de l'Ajuntament de Sant Pol. En el moment de tancar aquesta edició, encara no s'havia rebut cap escrit d'aquest grup municipal.

El temps ha acabat donant-nos la raó!

Política / PSC

Quan avisàvem de la necessitat de **millorar la contractació del personal** de l'Ajuntament, **ho fèiem amb coneixement de causa**. L'estabilitat, l'especialització, la contractació amb criteris racionals, la formació permanent, el compromís personal, el compliment de la legalitat... **són les bases del bon funcionament de qualsevol empresa** (i de l'empresa de tots encara més!).

Quan advertíem que **ni el mateix Ajuntament disposava d'un cens de propietats**, d'un llistat del seu patrimoni, es feien l'orni però... **en el darrer ple ja ho reconeixien** (això sí, a instàncies d'un informe financer!). **Com poden protegir les propietats municipals si ni tan sols les coneixen**. No és d'estranyar que alguns pensin que tot és seu!

Quan els hi dèiem que hi havia problemes importants de **compliment de la legalitat urbanística** deixaven passar el temps però teníem raó en què caldria restablir la malmesa

legalitat urbanística i ara se n'adonen (potser perquè no vinguin de fora a descobrir-los!). Quan **afirmàvem que la Diputació** podia fer les nòmines, auditories, manteniment web... miraven cap a l'altre costat però... **finalment ho han fet a instàncies de l'oposició** (ens sobren els diners amb un dèficit superior al 40%?). Com diu el refranyer popular, **"S'agafa abans un mentider que un coix i el temps fa justícia"**.

De l'Agrupació PSC de Sant Pol de Mar

Què volen aquesta gent...

Política / Joan Piqueras Rigau

Crec que unes persones quan escriuen, haurien de fer-ho amb tota la veritat i honestat, no n'hi ha prou d'anar llençant la porqueria per sobre de gent que durant molt anys han treballat i segueixen fent-ho pel poble, cosa que estant amb ells és quasi impossible, doncs aquestes persones pel sol fet d'estar on estan només practiquen la destrucció. Per què no es posen a explicar els motius pels que no només jo sinó tot un seguit de persones han anat deixant aquella candidatura, per què no diuen la manera de fer d'alguns dels seus integrants.

Es pregunten qui votarà a una persona que no sap mantenir un compromís, jo em pregunto quin compromís, el d'anar en contra de tot, si això és el que entén aquest partit polític com a servitud a un poble, doncs sí senyor estic orgullós de no estar al mig d'ells, d'haver marxat a temps.

A hores d'ara no sé encara el que faré, puc anar en una llista de partit, puc anar en una candidatura independent i puc quedar-me

a casa, al sofà com diuen ells, qualsevol de les tres coses de ben segur que és més saludable que intentar treballar al costat de segons qui.

Jo crec que sí, que el poble de Sant Pol sap el que vol, i que votarà a persones i a partits que han treballat i treballaran pel poble i mai a persones com ells que en tots aquests anys no han fet res més que estar en contra de tot aprofitant-se només del que anava succeint.

Però què volen aquesta gent, em pregunto jo, que no paren d'omplir papers amb el meu nom, no crec que em vulguin promocionar, pel que he arribat a la conclusió que ja no tenen cap tipus d'arguments, si és que mai els han tingut, per intentar guanyar-se a la ciutadania.

Joan Piqueras
Regidor

¿Participación ciudadana?

Política / Enrique Abad Fernández

La tan "cacareada", campaña incluida, **PARTICIPACIÓN CIUDADANA**, diseñada y promovida desde la alcaldía y que nos ha costado un buen pico de euros a casi todos los sanpolencs, ha resultado un auténtico fiasco, otro más, de nuestro *inclito* Primer Teniente de Alcalde, Ramón Llastarry.

El controvertido proyecto de la reforma integral de la antigua "llar d'infants", para reconvertirla en biblioteca pública, es un auténtico ataque al buen gusto, a la tradición y al respeto que un singular edificio como el señalado se merece, si se consolida y se lleva a cabo este disparate urbanístico, el pueblo de Sant Pol de Mar, perderá una de sus señas de identidad, ya que esta reforma alterará de forma notable sus estructuras fundamentales cambiando, incluso, su aspecto exterior, verdaderamente imperdonable; con quién ha contado este sr. para semejante descabello?, por qué razón no se ha convocado a los representantes de la sociedad sanpolenca para debatir un tema

de este calado?, la respuesta está en la prepotencia y soberbia de la forma de actuar del citado Ramón Llastarry.

Firmado: Enrique Abad Fernández

Concejal no Adscrito del Ayuntamiento de Sant Pol de Mar

Sant Pol ART

Galeria

Marcas a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

ANAHAIR

PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679 - anahair@anahair.es

Diestes personalitzades

VEROFIT

- Nutrició equilibrada
- Augment de pes
- Pèrdua de pes (tractament del sobrepès i l'obesitat)
- Control de l'ansietat
- Alimentació per esportistes

Sandra Roca Brasó 93 760 24 34

C/ Herois Fragata Numància, 10 baix
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
sandra_roca@hotmail.com

Moda i
Complements
per a la Dona

Ems hem traslladat!

C/ Nou, 13
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

Catalan Holidays BUSCA

CASAS Y PISOS

de muy buena calidad y con piscina
para nuestra clientela europea de
poder adquisitivo alto

Solicite más información:

¿ES USTED PROPIETARIO DE UNA VIVIENDA QUE DESEA ALQUILAR TEMPORALMENTE?

Aquí tiene algunos detalles importantes de nuestra oferta:

- Flexibilidad - Ud. decidirá la disponibilidad de su vivienda
- Hasta 1900 €/semana para casas con piscina según ubicación
- Pagos puntuales de los alquileres antes de la llegada del cliente
- Catalan Holidays no le pide exclusividad durante todo el año
- Profesionalidad - CH solo se dedica al alquiler de temporada
- Promoción gratuita de su vivienda en 14 países europeos

Catalan Holidays

Catalan Holidays, S.L.

C/ Santa Victoria, 11 - 08395 Sant Pol de Mar

Tel: **902 945 380 - 610 88 33 00**

e-mail: propietarios@catalanholidays.com

www.catalanholidays.com

ASSESSORIA

Francesc Carreras

LLIÇENCIAT EN DRET

CONTRACTES

HERÈNCIES

COMPRA-VENDES

LLOGUERS

RECURSOS

MATINS: 10 a 13h
TARDES: 16.30 a 19.30h
de dilluns a divendres

Tel. **937601333**
Mòbil 675 672 132
c. Abat Deàs, 36 principal
08395 Sant Pol de Mar (Bcn)

DIGUES LA TEVA!

digueslateva@santpol.cat

**LA TEVA PARTICIPACIÓ, ÉS CLAU:
IMPLICA'T**

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401